

GLAS

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Leto (año) XXIX, 3

EL VOCERO DE LA ACCION CULTURAL ESLOVENA

maj (mayo) 1982

dvoje svetov - dvoje misli?

Opredeliti vlogo sodobnega pisatelja in znanstvenika - se pravi, zajeti jo v času in razširiti v prostoru. Zdomski ustvarjalec mora še prav posebej odkrivati svoj čas in deželo, v katerih odigrava svoj graditeljski del življenja.

Zavest, da mora živeti tu in zdaj, za katero je pisatelj odgovoren sebi in človeku, je v zdomskem življenju nova. Pisatelj, ki ustvarja v mislih in podobah, ji mora v obliki ustvariti vsebino.

Kakšna je ta zavest? V srečanju dveh miselnosti, recimo slovenske in južnoameriške, se že ne more več odpovedati katerikoli od obeh. To velja zlasti še za tistega, ki se je odločil, da bo njegova misel dejavna. Res: dvoje svetov - dvoje misli. A en duh.

Kljub neizmernim težavam in naporom, s katerimi se bori za živo besedo in misel, kljub móri, s katero ga hoče vsakdanost potlačiti in razočarati, je neutajljivo vedro veselje, ki prešinja kulturnika za živost svojega izročila. Kdo ve, ali res spaja dva svetova? Ali res more preseči dihotomijo idej? Zdomec - razpet med dvema kulturama, zasidran v dveh morjih - ki goji slovenstvo in hoče živeti, nujno staplja oba svetova.

Slovenskemu pisatelju in znanstveniku se je odprl in primaknil še drug svet. Le v izrednih primerih zadenemo na soglasje, ki bo edino trajno. Življenje je tudi ohranjanje. A ohranjanje je neplodno, če ne upošteva časovno pogojenih prvin.

Zdomec ni več človek, ki preži nanj smrt, in njegovo bistvo ni zgolj v ohranjanju. Zato ne pozna omejenih svetov, razdvojenih misli, ampak mu je sporočilo njegovih kulturnih dediščin o ljubezni do vsega dobrega in lepega postalo resnična kulturna vsebina. A. R.

priča življenja

PRED nami je dvojna številka XVIII. letnika revije MEDDOBJE na 168 straneh besedila in s štirimi stranmi likovne priloge.

Ko gledamo tega novorojenega otroka slovenske kulturne dejavnosti v izseljenstvu in zamejstvu, se spomnimo evangeljske žene, ki je v bolečinah pričakovala dete, a je zdaj vsa vesela, ker je človek rojen na svet.

Tudi SKA in vsi njeni prijatelji so le po nemajhni bridkosti in žrtvah dočakali to novo rojstvo. In smo vsi veseli te žive priče slovenskega kulturnega življenja v svetu.

Novorojeno Meddobje je najprej priča še vedno plodnega življenja SKA. Kmalu bo trideset let, kar je zaživela med nami. V začetku je bila kot izbruh kulturnega vulkana ki je predolgo hranil žarečo lavo, in tedaj je SKA kar bruhala številke Meddobja, Vrednot, Zgodovinskega zbornika in knjigo za knjigo. Potem se je kulturno rojevanje umirilo, pred letom dni pa skoraj zamrlo, a ne ker v slovenski izseljenski in zamejski skupnosti ne bi bilo več kulturne plodnosti, ampak radi ekonomskega hiranja telesa naše ustanove. Toda pravočasno smo se zavzeli za ozdravljenje, z zdravjem se je povrnila rodovitnost - in tu je zdaj novorojenček: MEDDOBJE XVIII., 1-2!

Novorojeno Meddobje je tudi priča kulturnega iskanja slovenskega zdomskega človeka: Slovenci v svetu nismo le kruhoborci, ampak tudi kulturotvorci. Cela vrsta različnih avtorjev, kar 18, se nam v tem Meddobju predstavi s svojimi stvaritvami: Misleci, esejisti, novelisti, pesniki, kritiki, slikarji služijo v tem Meddobju Resnici, Lepoti in Dobroti, vrednotam duha, ki kraljuje in zmaguje nad golo materijo in materialistično miselnostjo. V njih stvaritvah slovenska zdomska skupnost kot v ogledalu gleda svoj duhovni obraz. Meddobje je med nami spet izraz nadvlade duhovnega v našem izseljenskem življenju.

Umetniška in kulturna vrednost objavljenega je različna. Morda bo kak kritični bralec celo zmajal z glavo nad vrednostjo tega ali onega sestavka. „Meddobje“ si ne dela utvar, da objavlja vse najboljše, kar zmore zdomski ustvarjalni duh, a objavlja gotovo najboljše, kar objavljajo ustvarjalci v izseljenstvu. Misel, da bi revija sprejemala v objavo le stvaritve, ki bi dosegle če ne absolutno, pa vsaj časovni kulturni ravni povprečno višino, se nam zdi lep sen. A zadovoljiti se moramo vsaj z najboljšim, kar zmoremo, čeprav SKA z vsem svojim dejstvom posebnost pri publikacijah stremi vedno za čim večjo ustvarjalnostjo.

Posebno velika želja Slovenske kulturne akcije v pogledu te naše revije je, da bi se spet pridružili „Meddobju“ vsi tisti pisci, ki so že bili njegovi sodelavci, pa so umolknili. Ker so nekateri med njimi v naši reviji objavljali visokovredna dela, bi njih obnovljeno sodelovanje pomembno dvignilo raven revije. SKA si zato njih sodelovanje pri reviji iskreno želi.

L. L.

V pričujoči številki „Meddobja je objavljeno sledeče:

PESNIŠTVO - Glavni urednik France Papež objavlja zapis v kasteljanščini „Un saludo“, v slovenščini pa pesem „Araukarija“ - Vladimir Kos je poslal pesnitev „Trinajst polnočnih harf“ - Jože Čukale objavlja štiri pesmi - Karel Rakovec je prepesnil 11 pesmi angleških, španskih, nemških in italijanskih avtorjev.

NOVELE - Vinko Beličič začne objavljanje vrsto črtic pod naslovom „Slovo od puste dežele“, v tej številki tri: Jurkovi, Ob nekem portretu in Opomin? - Nikolaj Jelčnik je v slovenščino prevedel novelo Marice Meštrovič „Roselight“, ki jo je s štirimi risbami ilustriral Bara Remec - Ljerka Lavrenčič je napisala spominsko kulturno meditacijo „Z glasbeno spremljavo“ - Fran Bukvič objavlja črtico „Marduk“ - Rezi Marinšek „Ob Srebrni reki“ - Ted Kramole „Foto Album“ in Vladimir Kos „Maclen“. Kar sedem različnih novelistov!

RAZPRAVE - Vinko Brumen podaja razmišljanje „Idealizmi - pravi in krivi“ - P. Maver Grebenc objavlja obširno zgodovinsko razpravo „Virida v Stični“.

DRAMATIKA - V tej številki je objavljeno prvo dejanje Diego Fabrija drame „Preiskava“, ki jo je že pred 25 leti prevedel za gledališki odsek SKA Branko Rozman in ki je doživela letos v Buenos Airesu svojo drugo uprizoritev; v naslednjih dveh številkah bosta objavljeni še obe naslednji dejanji.

PRETEKLOST – Pod tem zaglavjem obuja topel spomin na prvega urednika Meddobja in predsednika SKA Rude Jurčeca sedanji glavni urednik **France Papež**, **Ladislav Lenček** pa objavlja okvirni Jurčecov osnutek dela „Skozi luči in sence“, tudi četrte knjige, ki je Jurčec ni napisal in ni izšla.

SPOROČILA – Pod tem novim zaglavjem objavlja „Meddobje“ **Vladimirja Kosa Trigrame**, to pot „Tokijski trigram v mesecu ledenih vetrov“.

ustvarjalci ska

Nova redna članica SKA – Katica Cukjati

Zgodovinski odsek je med svoje redne člane povabil pravnico gđc. **Katico Cukjati**, ki se že nekaj let predstavlja v slovenski skupnosti v Buenos Airesu kot esejistka, predavateljica in vzgojiteljica. Katica Cukjati je povabila k članstvu z veseljem sprejela in zagotovila odseku svojo prizadevnost in dejavnost.

Nova članica naše ustanove je diplomirala kot pravica na državni univerzi v Buenos Airesu leta 1979. Juridično prakso je opravila v mestu Buenos Aires na področju civilnega prava. Več let je kot učiteljica delovala na osnovnih šolah. Pravtako je na srednji šoli poučevala državljansko in ustavno pravo ter na Slovenskem srednješolskem tečaju rav. **Marka Bajuka** v Buenos Airesu slovensko zgodovino. Zdaj je na istem tečaju pomožna profesorica slovenščine in svetovnih nazorov. Katica Cukjati je v zadnjih letih imela mnogo predavanj, katerih glavne teme so pretežno družboslovne in izjemoma iz političnega ali zgodovinskega področja. Naj tu omenimo le njeno predavanje v zadnji Dragi, „Med domovino in zdomstvom“, kjer je predstavila argentinsko slovensko skupnost. Na tem forumu svobodne slovenske besede je bila deležna zasluženega priznanja. Svoje članke in eseje objavlja v tedniku Svobodna Slovenija.

Marjanca Savinšek spet razstavlja

Naša članica v likovnem odseku, akad. slikarka **MARJANCA D. SAVINŠEK**, je te dni priredila v Strasbourgu novo razstavo svojih najnovejših stvaritev. Razstava je v galeriji Holiday Inn (20, Place Bordeaux), v prestolnici Alzacije. Slovesno je bila odprta 6. maja in bo trajala do konca meseca. O pomembnem kulturnem dogodku bomo poročali v prihodnjem Glasu z objavo francoskih in nemških kritik. Slikarki že zdaj k novemu dosežku čestitamo!

Prvi poklon umetniški loteriji SKA

Akademski kipar **France Gorše**, naš redni član, nam je za umetniško loterijo, ki jo s pomočjo plemenitih naših likovnikov nameravamo organizirati prihodnje leto, daroval štiri velike svoje risbe, ki bi, primerno vokvirjene, krasile in ovrednotile vsak slovenski dom. Plemenitemu darovalcu, prijatelju in članu srčna hvala!

Dr. Mirko Gogala

Vodja teološkega odseka Slovenske kulturne akcije in generalni provikar v San Miguelu pri Buenos Airesu, mons. dr. **Mirko Gogala**, je letos prevzel stolico cerkvenega prava na teološki fakulteti jezuitske univerze El Salvador v San Miguelu.

Alojzij Rezelj

Član gledališkega odseka in odbornik SKA (blagajnik), obenem član Slovenskega gledališča v Buenos Airesu, se je v zadnjih letih uveljavil z organiziranjem **ŽIVEGA KRIŽEVEGA POTA** na prostem v času Velikega tedna. Razne župnije povabijo Slovensko gledališče, da jim uprizori to dramo odrešenja človeškega rodu. Pri tem sodelujejo tudi številni člani gledališkega odseka SKA, pa kakih 40 drugih sodelujočih iz vrst Slovenskega gledališča. Z zunanjimi pripravami in učinki pomagajo navadno krajevne oblasti. Vsa besedila se kajpada oddajajo po zvočnikih, ki so jih prejeli na trak v španskem besedilu sneli nastopajoči. Letos je bila uprizoritev v bližnjem kraju Villa Ballester.

POGLEDI – Tu je **Leva Detela** sestavek „Beseda o slovenski književnosti“.

KRITIKE – **Andrej Rot** poroča o Antona Štruklja v Ljubljani izišli knjigi „Življenje iz polnosti vere“, ki jo je bil napisal kot svojo doktorsko dizertacijo.

LIKOVNA PRILOGA na štirih straneh objavlja v črno-beli tehniki kiparska dela slikarja-kiparja **Ivana Bukovca**.

Papež Janez Pavel II. z dirigentko **Lučko Kralj**.

Pomembno kulturno delovanje slovenske glasbenice v Argentini

Argentinski zbor **Niños y Jóvenes Cantores de Bariloche** pod vodstvom slovenske izseljenke ge. **Lučke Kralj** Jerman je meseca februarja gostoval po raznih evropskih mestih. Obiskal je Gorico, Rim, druga italijanska mesta, svojo turnejo pa je zaključil v Nemčiji, kjer je imel številne koncerte.

O zboru in njegovi pomembnosti je že obširno pisal slovenski zamejski in zdomski tisk. Pravtako tudi časopise drugih jezikovnih skupnosti (nemških in kaste-ljanskih). Tržaški Novi list na primer pravi (25. feb. 1982): Bilo je „pravo umetniško doživetje... srečanje z zborom izrednih pevskih sposobnosti... Tako številna publika in dolgi aplavzi pa so bili zahvala in priznanje **Lučki Kralj** in njeni pevski skupini, ki je v našem mestu – znanem po mednarodnih tekmovanjih, po nastopih vrhunskih pevskih in instrumentalnih skupin, po kvalitetnem glasbenem življenju – pustila nepozaben vtis, njen nastop pa bo ostal gotovo zapisan kot eden izmed najlepših večerov v glasbeni kroniki goriškega mesta.“

Lučka Kralj vodi v Barilochoh ta zbor, ki ga sestavljajo otroci raznih tamkaj živečih naseljencev, med njimi tudi Slovencev. Kot gosta sta moške glasove odlično okrepila tudi dva pevca iz slovenske skupnosti v Buenos Airesu **Janez Vaslé** in **Marko Fink** ter zdaj v Barilochoh živeči **Janez Rode**.

Prizor križanja.

Pismo iz Tokia (april 1982)

Dragi Glas!

Moram Ti pisati, kako me veseli, da si si opomogel. Naj Te nič ne vznemirja, da si shujšal; nekoč bo lepše; tukaj pravimo po japonsko: uđauđi mo sannen ókeba, jō ni tūcu – (dobesedno: po treh letih je tudi spomin na nezgodo koristen. Transkripcija je bolj po naše; -nn- v "sannen" je dvojni n, in "jō" je treba izgovoriti kot jo-o, z močnejšim poudarkom na prvem o. To pač spada k skrivnostim japonsčine. Eno je gotovo: en sam -n- in en sam -o- popolnoma spremenita pomen besed v našem primeru.)

Radio, televizija in časopisi zdaj skoraj vsak dan omeñjajo spor med Argentino in Britanijo; ljudje me včasih vprašajo: Kaj misliš, bo prišlo do vojne? In potem skoraj v isti sapi sami dodajo: Verjetno... Način, kako vprašujejo in kako jim verjetnost oboroženega spopada ne dela posebnih težav, kažeta, da se nam ta problem zdi skoraj tako daleč kot raketno vozilo, ki še zmeraj potuje proti Neptunu.

Meni pa se zdi, da prisostvujemo enemu izmed poskusov v zgodovinskem laboratoriju: zdi se mi, da bo oblikoval razmerje med celinsko Kitajsko in Taiwan-om. Lahko mi verjameš, da odkrito upam, da se v tej stvari motim.

Sicer so pa naši otoki nekako razjedeni od vulkanov – kadar ni potresov, strokovnjaki otoke lepo in mirno opredeljujejo v sedem velikih vulkanskih sistemov. Tem bi morali prišteti še tri posebne vrste: problem štirih japonskih otokov, ki jih je Sovjetska Zveza odvzela Japonski po njenem porazu 1945; trikotnik celinska Kitajska – Taiwan – Z.D.A.; in razmerje japonskega izvoza do njenega uvoza (v mednarodni trgovinski statistiki).

Oni dan si mi pisal, kako je tudi v republiki SKA vzplamtel ognjenik ustvarjalne darežljivosti, ki zdaj s svojo skrivnostno, blagodejno svetlobo vabi druge ustvarjalce, da sedejo in pišejo za vse predele naše trdožive republike – Bog jo ohrani nepregledno vrsto let! Skoraj čudež se mi zdi, če pomislim, da je vrednost denarja v Tvoji deželi dosegla neslutene globine, z dvema besedama: finančno brezno. A z božjo pomočjo se tudi na koncu 20. stoletja dajo doseči razne obćudovanja vredne stvari.

Skoraj bi pozabil. Tukaj Ti pošiljam 31-zložno pesem z naslovom Takarázuka, kar pomeni Grič Zakladnice; pred kakšnim mesecem sem moral v to mesto, ki slovi po vsej Japonski po svojem gledališču, bolj rečeno, neke vrste operi, kjer lahko nastopajo samo dekleta, tudi za moške vloge. Pol ure od tam je samostan iz Amerike prispelih pasionistk; med njimi je zdaj tudi sestra Marija Frančiška, ki je nekoč kot otroška vzgojiteljica pomagala naši misijonski postojanki. Takarázuka je bila vsa zavita v cvetoče češnje.

Za kretnjami golih plesalk
na Zakladnice Griču
češnje cvetijo
v lepih očeh
ubogih pasionistk.

Vsega je torej 31 zlogov, tudi pet vrstic spominja na japonsko pet-vrstično "tanka", kot take vrste pesmi imenujejo; le dolžina vrstic je prikrojena (vsaj tokrat) slovenščini.

Vem, da že zdaj misliš na to, da praznuješ spomin mučencev-junakov visokega poletja 1945. Za to priliko Ti pošiljam tudi jaz iz srca napisan spominček; vsaj za Tvoj album važnih dogodkov, ki oblikujejo naše življenje! Naslov te „37-zložnice“ je „30 in 7.“

Trideset in sedem zlogov – let
za grob ob grobu,
skrit, zravnan, preklet:
o, Bógu znani rod Slovenije!
Z groba raste lipa
na pot.

... A partir del 2 de abril, la Argentina se ha encontrado —debe encontrarse— con su destino austral y americano. Este es el ámbito geográfico y natural en que Dios nos puso, y a partir del cual debemos poner en acto nuestras enormes potencias. El mundo en el cual creíamos, nos ha dado la espalda; en cambio, los países hispanoamericanos, con tantos motivos para hacer lo mismo, nos han dado la bienvenida. Este, no otro, es el verdadero significado de la votación en la OEA y de las adhesiones individuales: el regreso de la Argentina a la heredad común. Se trata, pues, de un punto de partida para la fundación de un mundo nuevo...

Tal vez nosotros no lo veamos, pero empezamos a hacerlo. La América española, la heredera de la cruz y la espada, ha gritado su segunda independencia, arrastrada por el ejemplo argentino. Se ha afirmado en el sur, que es nuestro norte, pese a las dos defecciones que jamás olvidaremos. Como toda empresa grande, costará esfuerzo y dolor. Pero es el futuro, nuestro futuro, hacia el cual empuja el heroísmo de la hora presente.

Gerardo Palacios Hardy,
Esquíú, Año XXIII, N° 1150, pág. 2.

Ne vem, če sem Ti kdaj že razložil pomen besede "tanka" za japonsko zvrst pesmi. "Tan" pomeni (v tej povezavi) „kratek, kratka“; „ka“ (enako v tej povezavi, ker te besede ne moremo rabiti neodvisno) pomeni „pesem“; torej „kratka pesem“. Zdi se mi kar se da vljudna oznaka; in človek se uči ob njej ceniti posamezne besede. Vsaj jaz se hočem tega naučiti. Kot pravimo tukaj: hačidžu no tenarai – pisalne vaje osem-desetletnika (so dragocene).

Na svidenje! Pazi na zdravje glave, srca in denarnice.
Tvoj zmeraj vdani

Vladimir Kos.

Ob stoletnici rojstva Marka Bajuka

Dne 29. marca je bila stoletnica rojstva velikega Slovenca Marka Bajuka. Ne bomo na tem mestu naštevati vsega njegovega dejstevanja. Na vseh področjih je ravnatelj Bajuk želel dvigniti kulturno raven Slovencev. Ustanovil je več pevskih zborov in tamburaških orkestrov, od vsega začetka, ko je študiral na Dunaju, do poslednje naselitve v Mendoza. Brez dvoma bo ostal v slovenski zgodovini kot ustanovitelj prve begunske gimnazije v Peggezu pri Lienzu. Kot glasbenik in skladatelj je izdal sledeča dela: Slovenska pevska šola; Prva slovenska tamburaška šola; Mera v slovenski narodni pesmi ter pet zvezkov narodnih pesmi. Na evharističnem kongresu v Ljubljani je pod njegovo taktirko pel zbor dva tisoč štiristo pevcov. To nam priča, da je bil ravn. Marko Bajuk izvrsten pevovodja, eden najvažnejših v svoji dobi. V razmeroma mali skupini slovenskih izseljencev v Mendoza je ustvaril odlični pevski zbor, ki je gostoval tudi med domačini. Nepozaben bo njegov nastop s tem zborom in z združenimi zbori Velikega Buenos Airesa pred mnogimi leti v Buenos Airesu.

Dvajsetega junija 1960 je sredi dela umrl v Mendoza.

A. J.

80-letnica velikega podpornika SKA

Slovenska duhovščina v izseljenstvu je na splošno velika materialna in moralna opora naši ustanovi. V Združenih državah Severne Amerike živi na primer upokojeni župnik Jože Ferkulj, ki z velikim razumevanjem podpira vse pozitivno v slovenstvu, kolikor le more. Tudi SKA ga more od ustanovitve naprej šteti med svoje stalne podpornike.

Jubilantu s širokim slovenskim srcem in vedno odprtimi rokami se Slovenska kulturna akcija ob njegovi osemdesetletnici zahvaljuje, ga daje kot vzgled kulturne zavzetosti vsem rojakom, posebno sobratom, in mu želi še dolgo vrsto let na dobrih delih bogatega življenja!

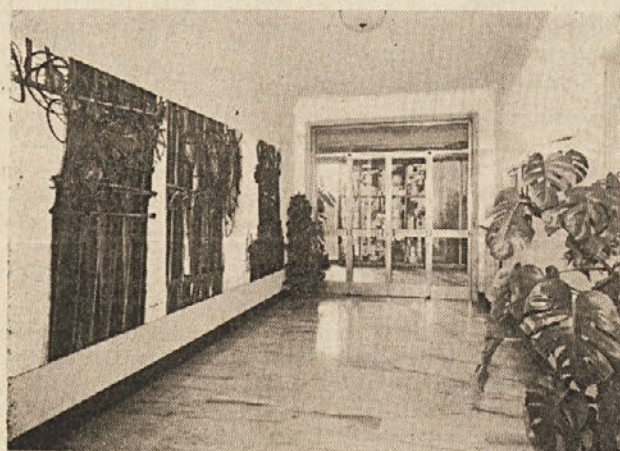
slovenec še malo poznani umetnik

Rapotec je razstavljal v Parizu.

Med številne kulturno-umetniške prireditve predpomladnega pariškega razpoloženja, ki je v tem obdobju zelo razgibano, se je uvrstila tudi razstava likovnega opusa slovenskega zdamskega slikarja Stanislava Rapotea. Razstava je bila odprta 4. marca z izrednim početlom v veliki razstavnici dvorani avstralske ambasade v Parizu ob lepi udeležbi pariške in mednarodne publike. Povsem umevna je bila prisotnost njegovih rojakov Slovencev in drugih Jugoslovancev, likovnih in glasbenih ustvarjalcev, ki so s svojo udeležbo učinkovito doprinesli k manifestaciji slovenske zdamske umetniške ustvarjalnosti, odgovarjajoči zven narodnostne in kulturne povezanosti.

Mislil, da so take prilike najbolj ugodne za razpoznavo in dojetje tako kulturnega dogodka kot osebe, ki mu daje snov in gibal. Rapotec je umetnik, ki ga zapadni kulturni svet pozna mnogo bolj kot pa njega lastna domovina, saj ga je zgodovinska nasilnost potisnila v široki svobodni svet že v začetkih ustvarjalnega brstenja. Bodoči biograf bo bolj poklican analizirati ga kot človeka in umetnika, za nas pa je v vsej naši skromnosti važna njegova sedanja podoba umetnika, ki je tako pomembno izstopila iz opusa razstavljenih del.

Iz velikih panojev veje vsa širina navzven odprtega sveta in vedno znova skrivnostnega, ki mu umetnik tiplje v drobne in ga osvetljuje v optiki večje razumevnosti in poenostavljenosti. Rapotec hoče dati materiji vso statično

„Slovenik“ v Rimu je povabil Rapotca, da je poslikal levo steno notranje veže.

važnost, ji dati v kompoziciji funkcijski utrip in v začetju prostora presenetljivo dinamiko. Za takšno izpovedovanje mu je potrebna skrbno pretehtana paleta in tehnika arhitektonske drznosti, s katero mojstrsko obvladuje prostor in v njem dejstveno dinamiko. Vedno ostaja zvest svoji analizi predmeta, ki mu prepušča vlogo medija v vsej njegovi izvirnosti.

Mislil, da Rapotec na vsej svoji poti umetnika nikdar ni zgrešil smeri, čeprav bi ga tako tematično in tehnično lahko identificiral s francoskim Soulages-om, ki ga Rapotec v barvni konstrukciji gotovo prekaša. Vsekakor spada Rapotec v prvo vrsto abstraktnih ekspresionistov svobodnega sveta in kot tak tudi v vrh slovenskih zdamskih likovnih umetnikov.

Na razstavi so od 22tih panojev (3-6 kv. meterske lesenitne plošče v akrilnih barvah) najmočnejši in najbolj dognani „Kyrie I in II“ in „Magnificat“, ki bi jim v isti zvrsti težko našli enakovredne. Mogočna „Storm at Mont Olympus I. in II.“ previharjata obzorja v vsej mogočnosti, čeprav je struktura komaj vizionalno dojetna, je pa impakt toliko bolj učinkovit v dimenzionalni pogojenosti. „Chartres“ in „Baroque Splendour“ izpričujeta medlečo mistiko arhitektonske lepote, kot bi bila v potegih čopiča zajeta stoletja. Tako tudi v „Catedral I. in II.“, ki v njih linijah in obokih, komaj zaznavni kot so, odmirajo čas kot molitev.

Še bi lahko naštevali, in čim bolj bi skušali pronikniti v samo bit teh polikromnih stvaritev, tem bližje bi se dokopali do človeka Rapotca, ki je iz rojstnega kraja Trsta kot 20 letni mladenič prišel na univerzo v Zagreb, tam tudi diplomiral, dokler ga vojna ni vrgla v svetovni vrtnec. Po vojni ga nahajamo v Sydneyju v Avstraliji, kjer pričena njegova pot svetovnega potnika-likovnika: od tedaj šteje 18 samostojnih razstav, 24 skupinskih s štirimi velikimi nagradami. 11 njegovih del je v muzejih in galerijah širom sveta. Pariz, Rim, Sydney, Koroška, vsakoletna pota, štiri-deset let borbe z življenjem in časom in prostorom, v katerem si je končno priboril zasluženost mesto kot umetnik, človek in Slovenec, na katerega moramo in smemo biti ponosni vsi, ki smo člani istega naroda.

D. M. Savinšek, slikarka

iz blagajne SKA...

Lepo prosimo vse naročnike, prijatelje, podporne člane in druge naše dobrotnike, da pošiljate čeke in druga nakazila samo na ime blagajnika: ALOJZIJ REZELJ, ki potem more dvigniti z osebno izkaznico poslano nam vsoto.

PRIJATELJI!

NAROČNIKI!

Ta številka Meddobja (dvojna) nas s poštnino vred stane okrog 2.000 dolarjev. Račune moramo plačevati, a naša blagajna je prazna! Kar smo prejeli podpor, je šlo v kritje dolgov...

Račune Meddobja moremo plačati samo z naročnino, zadolžiti se ne smemo več!

Lepo prosimo: Ko prejmete to številko, pristopite k plačilu naročnin!! Ne odlašajte brez vzroka!

Pomagali ste Meddobju k vstajenju, pomagajte mu še k nadaljnjemu življenju!

Revijo smo ali bomo poslali vsem dosedanjim naročnikom. Vebimo k naročbi tudi vse druge prijatelje SKA! Vaša naročnina bo za ustvarjalce velika moralna opora, za ustanovo pa „conditio sine qua non“, materialni pogoj izdajanja!

Celotna naročnina za Meddobje z Glasom je 30 USA dolarjev ali odgovarjajoče v drugih valutah (v Kanadi npr. 35 dolarjev).

SKA

VAS PROSI

ZA SODELOVANJE

CORREO ARGENTINO CORR. CENTRAL Y SUC 7	TARIFA REDUCIDA CONCESSION 6228
	R. P. I. 1328339

GLAS je glasilo Slovenske kulturne akcije. Urejuje ga tajništvo. Tisk Editorial Baraga del Centra Misional Baraga, Colón 2544, 1826 Remedios de Escalada, Pcia. Buenos Aires, Argentina. Vsa nakazila na: Alojzije Rezelj, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina. - Editor responsable Slovenska kulturna akcija (Andrés José Rot), Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina.